

ПРЕАМБУЛА ДО ЦЕРКОВНОГО УСТРОЮ

З метою збереження нашої, даної Богом, спадщини, віри, яку колись було передано святим, зокрема вченуня та досвіду повного освячення як другої дії благодаті, а також із тим, щоб ми ефективно співпрацювали з іншими гілками Церкви Ісуса Христа в поширенні Божого царства, ми, духовенство та віряни Церкви Назарянина, відповідно до принципів церковного впорядкування, встановленого серед нас, освячуємо, приймаємо та встановлюємо як основний закон або церковний устрій Церкви Назарянина, Догмати Віри,

Завіт християнського образу життя та Статті Організації та Управління нижче зазначені, а саме:

ДОГМАТИ ВІРИ

2023

ПРИМІТКА: Посилання на Святе Письмо є підтвердженням Догматів Віри і вони були розміщені тут, починаючи з Генеральної Асамблеї 1976 року. Вони не є частиною тексту про церковний устрій.

I. Триєдиний Бог

1. Ми віруємо в єдиного, вічного, нескінченного Бога, Всемогутнього Творця, який опікується всесвітом. Він один є Бог, святий за сутністю, властивостями, та цілями. Бог, який є святою любов'ю та світлом, за своєю сутністю, є триєдиним і відкрився нам як Отець, Син та Дух Святий.

(Буття 1; Левит 19:2; Повторення Закону 6:4–5; Ісаї 5:16; 6:1–7; 40:18–31; Матвія 3:16–17; 28:19–20; Івана 14:6–27; 1 Коринтян 8:6; 2 Коринтян 13:14; Галатам 4:4–6; Єфесеям 2:13–18; 1 Івана 1:5; 4:8)

II. Ісус Христос

2. Ми віруємо в Ісуса Христа, Хто є Другою Особистістю Триєдиного Бога; ми віримо, що Він був вічно єдиний з Отцем; що Він втілювався Духом Святим та був народжений від Діви Марії. Таким чином, два цілих та досконалих ества — Божественне й людське — повністю об'єднані в одній Особистості — істинно Бог та істинно людина, Бог-людина. Ми віримо, що Ісус Христос помер за наші гріхи, і що Він воістину воскрес із мертвих, і прийнявши знову своє тіло з усім, що притаманне досконалості людської сутності, вознісся на небо та клопоче за нас перед Богом.

(Матвія 1:20–25; 16:15–16; Луки 1:26–35;
Івана 1:1–18; Дії 2:22–36; Римлян 8:3, 32–34;
Галатам 4:4–5; Филипп'янам 2:5–11;
Колоссянам 1:12–22; 1 Тимофію 6:14–16;
Євреям 1:1–5; 7:22–28; 9:24–28; 1 Івана 1:1–
3; 4:2–3, 15)

III. Дух Святий

3. Ми віруємо в Духа Святого, який є Третьою Особистістю Триєдиного Бога. Він постійно присутній у Церкві Христовій, плідно діючи в ній та через неї. Він викриває гріхи світу та відроджує тих, хто покався та повірив. Він освячує віруючих та наставляє їх на всяку істину, яка є в Ісусі.

(Івана 7:39; 14:15–18, 26; 16:7–15; Діяння 2:33; 15:8–9; Римлян 8:1–27; Галатам 3:1–14; 4:6; Ефесянам 3:14–21; 1 Солунян 4:7–8; 2 Солунян 2:13; 1 Петра 1:2; 1 Івана 3:24; 4:13)

IV. Святе Письмо

4. Ми віруємо в повне Богонатхнення Святого Письма. Під Святим Письмом ми маємо на увазі 66 книг Старого та Нового Заповітів. Вони були дані з допомогою Божественного натхнення, безпомилково відкриваючи для нас волю Божу відносно того, що є необхідним для нашого спасіння. Тому все те, що не міститься у Святому Письмі не слід тлумачити як догмат віри.

(Луки 24:44–47; Івана 10:35; 1 Коринтян 15:3–4; 2 Тимофію 3:15–17; 1 Петра 1:10–12; 2 Петра 1:20–21)

V. Гріх, первородний та особистий

5. Ми віруємо в те, що гріх ввійшов у світ через непокору наших прабатьків, і через гріх - смерть. Ми віруємо в те, що гріх буває двох видів: первородний гріх чи порочність та дійсний чи особистий гріх.

5.1. Ми віруємо в те, що первородний гріх чи порочність - це розбещенність ества всіх нащадків

Адама, через що кожна людина віддалилася від первісної праведності чи стану непорочності наших прабатьків на момент їх створення, та знаходиться в протиріччі з Богом, не має духовного життя та постійно схиляється до злого. Ми віруємо також, що первородний гріх продовжує існувати в новому житті відродженої людини до того часу, поки її серце не буде повністю очищене хрещенням Святого Духа.

5.2. Ми віруємо, що перворідний гріх відрізняється від дійсного гріха. Первородний гріх являє собою успадковану схильність до дійсного гріха. За цю схильність людина відповідає лише в тому випадку, якщо він/вона знехтує або відкине Богом даний спосіб позбавлення цієї схильності.

5.3. Ми віруємо в те, що дійсний чи особистий гріх - це свідоме порушення відомого закону Божого морально відповідальною особою. Дійсний гріх не слід плутати з мимовільними й неминучими недоліками, немочами, вадами, помилками, невдачами, або з іншими відхиленнями від зразка досконалої поведінки, які є залишковими наслідками гріхопадіння. Однак, ці незначні наслідки не включають поведінку або реакцію, які суперечать Духу Христа, тобто те, що може називатися гріхами духа. Ми віруємо в те, що особистий гріх є, у першу чергу, порушенням закону любові, а у відношенні до Христа, гріх може бути визначений як невіра.

(Первородний гріх: Буття 3; 6:5; Йова 15:14; Псалми 51:5; Єремія 17:9–10; Марка 7:21–23; Римлян 1:18–25; 5:12–14; 7:1–8:9; 1 Коринтян 3:1–4; Галатам 5:16–25; 1 Йоана 1:7–8. Особистий гріх: Матвія 22:36–40 {з 1 Йоана 3:4}; Івана 8:34–36; 16:8–9; Римлян 3:23; 6:15–23; 8:18–24; 14:23; 1 Йоана 1:9–2:4; 3:7–10)

VI. Спокута / Викуплення

6. Ми віруємо в те, що Ісус Христос, Своїми стражданнями, пролиттям Своєї крові та смертю на хресті звершив викуплення за весь людський гріх. Таке викуплення є єдиною основою спасіння і є достатнім для кожної людини з нащадків Адама. Викуплення по благодаті має силу для спасіння тих, хто неспроможний нести моральну відповідальність за власні вчинки, а також для невинних дітей. Для тих, хто досягнув віку відповідальності, викуплення має силу лише за умови покаяння і віри.

(Ісая 53:5–6, 11; Марк 10:45; Лука 24:46–48; Іван 1:29; 3:14–17; Дії 4:10–12; Римлян 3:21–26; 4:17–25; 5:6–21; 1 Коринтян 6:20; 2 Коринтян 5:14–21; Галатам 1:3–4; 3:13–14; Колоссянам 1:19–23; 1 Тимофію 2:3–6; Титові 2:11–14; Євреям 2:9; 9:11–14; 13:12; 1 Петра 1:18–21; 2:19–25; 1 Івана 2:1–2)

VII. Випереджаюча благодать

7. Ми віримо, що благодать Божа в Ісусі Христі дарована всім людям, даючи змогу всім, хто бажає повернутися від гріха до праведності, повірити в Ісуса Христа для прощення та очищення від гріха і, для того, щоб чинити добрі справи, що приємні та прийнятні перед лицем Його.

Ми також віримо в те, що людство було створено за подобою Божою, що включає в себе здатність вибирати між добром та злом. Таким чином, людина була створена морально відповідальною особою. Віримо в те, що через гріхопадіння Адама, людина була зіпсована і вже не може своїми природними силами та своєю працею навернутися до віри та увізнати до Бога.

(Богородібність та моральна
відповідальність: Буття 1:26–27; 2:16–17;
Повторення закону 28:1–2; 30:19; Ісус Навин
24:15; Псалом 8:3–5; Ісая 1:8–10; Єремія
31:29–30; Єзекіїль 18:1–4; Михей 6:8; Римлян
1:19–20; 2:1–16; 14:7–12; Галатів 6:7–8.

Природна неспроможність: Йова 14:4; 15:14;
Псалми 14:1–4; 51:5; Івана 3:6а; Римлян
3:10–12; 5:12–14, 20а; 7:14–25

Дар благодаті й діла віри: Єзекіїль 18:25–26;
Іван 1:12–13; 3:66; Дії 5:31; Римлян 5:6–8, 18;

6:15–16, 23; 10:6–8; 11:22; 1 Коринтян 2:9–14;
10:1–12; 2 Коринтян 5:18–19; Галатам 5:6;
Ефесян 2:8–10; Филип'ян 2:12–13;
Колоссянам 1:21–23; 2 Тимофію 4:10а; Титу
2:11–14; Євреям 2:1–3; 3:12–15; 6:4–6;
10:26–31; Якова 2:18–22; 2 Петра 1:10–11;
2:20–22)

VIII. Покаяння

8. Ми віримо, що Дух Божий надає всім, хто покається, милостиву допомогу в покаянні серця та надію на милість, щоб вони могли увірувати для прощення та духовного життя. Покаяння, яке є щирою і цілковитою зміною у світосприйнятті щодо гріха, включаючи відчуття особистої провини та добровільне відвернення від гріха. Покаяння вимагається від усіх, хто діями чи намірами стали грішниками проти Бога.

Ми віримо, що всі люди можуть відпасти від благодаті і відступити від віри. Якщо вони не покаються у своїх гріхах, то вони можуть бути безнадійно та назавжди втрачені. Ми вважаємо, що відроджені люди не повинні повертатися до гріха, але можуть жити в безперервному спілкуванні з Богом через силу Святого Духа, який перебуває в нас та свідчить нашому духові, що ми — діти Божі.

(2 Хронік 7:14; Псалми 32:5–6; 51:1–17; Ісаї
55:6–7; Єремії 3:12–14; Єзекіїля 18:30–32;
33:14–16; Марка 1:14–15; Луки 3:1–14; 13:1–
5; 18:9–14; Дії 2:38; 3:19; 5:31; 17:30–31;

26:16–18; Римлян 2:4; 8:16; 2 Коринтян 7:8–11; 1 Сол. 1:9; 2 Петра 3:9)

ІХ. Виправдання, відродження та усиновлення

9. Ми віримо в те, що виправдання є благодатна дія правосуддя Божого, через яку Він дарує повне прощення всієї провини та цілковите визволення від покарання за вчинений гріх, а також визнає праведними всіх, хто вірить в Ісуса Христа і приймає Його як Господа і Спасителя.

9.1. Ми віримо, що відродження, або народження згори, є тією благодатною справою Божою, завдяки якій моральна природа кающогося віруючого духовно оновлюється і отримує духовне життя, яке вирізняється здатністю до віри, любові та послуху.

9.2. Ми віруємо в те, що усиновлення є тою благодатною дією Бога, через яку виправдана та оновлена віруюча людина визнається дітям Божим.

9.3. Ми віруємо, що в житті тих, хто шукає Бога, виправдання, відродження та усиновлення відбуваються одночасно і приймаються вірою, якій передує покаяння. Дух Святий засвідчує цю дію та стан благодаті.

(Луки 18:14; Івана 1:12–13; 3:3–8; 5:24; Дії 13:39; Римлян 1:17; 3:21–26, 28; 4:5–9, 17–25; 5:1, 16–19; 6:4; 7:6; 8:1, 15–17; 1 Коринтян 1:30; 6:11; 2 Коринтян 5: 17–21; Гал. 2:16–21; 3:1–14, 26; 4:4–7; Ефесян 1:6–7; 2:1, 4–5; Филип'ян 3:3–9; Колосян 2:13; Тита 3:4–7; 1 Петра 1:23; 1 Івана 1:9; 3:1–2, 9; 4:7; 5:1, 9–13, 18)

Х. Християнська святість та повне освячення

10. Ми віримо, що повне освячення — це Божа дія, яка слідує за відродженням та звільняє віруючих від первородного гріха, або розбещеності, і вводить у стан цілковитої відданості Богові, та святого послуху досконалої любові.

Це здійснюється через наповнення або хрещення Святим Духом і поєднує в собі одночасно досвід очищення серця від гріха та постійну, всепроникну присутність Святого Духа, що надає вірянину силу для життя і служіння. Повне освячення ми здобуваємо завдяки крові Ісуса. Воно здійснюється миттєво благодаттю через віру, а передує цьому повна посвята. Дух Святий засвідчує цю дію та стан благодаті.

Цей досвід також відомий різними термінами, що відображають його різні фази, такими як «християнська досконалість», «досконала любов», «чистота серця»,

«наповнення або хрещення Святим Духом», «повнота благословення» і «християнська святість».

10.1. Ми віримо, що існує помітна відмінність між чистим серцем і зрілим характером. Перше отримується миттєво, як результат повного освячення; друге є результатом зростання в благодаті.

Ми віримо, що благодать повного освячення включає божественний поштовх до зростання в благодаті як хриstopодібних учнів. Однак, цей поштовх треба свідомо плекати й доглядати, а також потрібно приділяти пильну увагу потребам і процесам духовного розвитку та вдосконалення хриstopодібності характеру й особистості. Без таких цілеспрямованих зусиль, свідоцтво може бути ослаблене, а сама благодать зведена нанівець і, зрештою, втрачена.

Через участь у способах благодаті, зокрема, у спілкуванні з іншими вірянами, дисциплінах і таїнствах Церкви, віруючі зростають у благодаті та в щиросердній любові до Бога і ближнього.

(Єремія 31:31–34; Єзекіїль 36:25–27; Малахія 3:2–3; Матвія 3:11–12; Лука 3:16–17; Івана 7:37–39; 14:15–23; 17:6–20; Діяння 1:5; 2:1–4; 15:8–9; Римлян 6:11–13, 19; 8:1–4, 8–14; 12:1–2; 2 Коринтян 6:14–7:1; Галатів 2:20; 5:16–25; Ефесян 3:14–21; 5:17–18, 25–27; Филип'ян 3:10–15; Колосян 3:1–17; 1 Солунян 5:23–24; Євреїв 4:9–11; 10:10–17; 12:1–2; 13:12; 1 Івана 1:7, 9)

(«Християнська досконалість», «досконала любов»: Повторення Закону 30:6; Матвія 5:43–48; 22:37–40; Римлян 12:9–21; 13:8–10; 1 Коринтян 13; Филип'ян 3:10–15; Євреїв 6:1; 1 Івана 4:17–18

«Чистість серця»: Матвія 5:8; Діяння 15:8–9; 1 Петра 1:22; 1 Івана 3:3

«Хрещення Духом Святим»: Єремія 31:31–34; Єзекіїль 36:25–27; Малахія 3:2–3; Матвія 3:11–12; Луки 3:16–17; Діяння 1:5; 2:1–4; 15:8–9

«Повнота благословення»: Римлян 15:29

«Християнська святість»: Матвія 5:1–7:29; Івана 15:1–11; Римлян 12:1–15:3; 2 Коринтян 7:1; Єфесян 4:17–5:20; Филип'ян 1:9–11; 3:12–15; Колосян 2:20–3:17; 1 Солунян 3:13; 4:7–8; 5:23; 2 Тимофію 2:19–22; Євреїв 10:19–25; 12:14; 13:20–21; 1 Петра 1:15–16; 2 Петра 1:1–11; 3:18; Юда 20–21)

XI. Церква

11. Ми віримо в Церкву, спільноту, яка сповідує Ісуса Христа як Господа; народ обітниці Божої, оновлений у Христі; Тіло Христове, покликане воєдино Святим Духом через Слово.

Бог закликає Церкву виражати своє життя в єдності та спілкуванні Духа; у поклонінні через проповідь Слова,

дотримання таїнств і служіння в Його ім'я; через послух Христу, святе життя та взаємну відповідальність.

Місія Церкви у світі полягає в тому, щоби брати участь у христовому служінні викуплення та примирення в силі Духа. Церква виконує свою місію, виховуючи учнів через поширення Благої Звістки, освіти, милосердя, боротьбу за справедливість і свідчення про Царство Боже.

Церква — це історична реальність, яка організовується в культурно обумовлених формах, існує як місцеві громади і як вселенське тіло, а також відокремлює осіб, покликаних Богом до певних служінь. Бог закликає Церкву жити під Його правлінням в очікуванні довершення з приходом Господа нашого Ісуса Христа.

(Вихід 19:3; Єремії 31:33; Матвія 8:11; 10:7; 16:13–19, 24; 18:15–20; 28:19–20; Івана 17:14–26; 20:21–23; Дії 1:7–8; 2:32–47; 6: 1–2; 13:1; 14:23; Римлян 2:28–29; 4:16; 10:9–15; 11:13–32; 12:1–8; 15:1–3; 1 Коринтян 3:5–9; 7:17; 11:1, 17–33; 12:3, 12–31; 14: 26–40; 2 Коринтян 5:11–6:1; Галатів 5:6, 13–14; 6:1–5, 15; Ефесян 4:1–17; 5:25–27; Филип'ян 2:1–16; 1 Солунян 4:1–12; 1 Тимофія 4:13; Євреїв 10:19–25; 1 Петра 1:1–2, 13; 2:4–12, 21; 4:1–2, 10–11; 1 Івана 4:17; Юди 24; Об'явлення 5:9–10)

XII. Хрещення

12. Ми віримо, що християнське хрещення, заповідане нашим Господом, є таїнством, яке означає, що ми приймаємо блага викуплення і стаємо частиною Тіла Христового. Хрещення є способом благодаті, що проголошує віру в Ісуса Христа як Спасителя. Його слід язвершати щодо віруючих, вказуючи на їхню повну мету — послух у святості та праведності. Як учасники нового завіту, малі діти та морально невинні можуть бути охрещені на прохання батьків або опікунів. Церква дає гарантію християнського виховання. Хрещення може здійснюватися через окроплення, обливання або занурення.

(Матвія 3:1–7; 28:16–20; Дії 2:37–41; 8:35–39;
10:44–48; 16:29–34; 19:1–6; Римлян 6:3–4;
Галатів 3:26–28; Колосян 2:12; 1 Петра 3:18–
22)

XIII. Вечеря Господня

13. Ми віримо, що Причастя, встановлене нашим Господом і Спасителем Ісусом Христом, є таїнством, яке проголошує Його життя, страждання, жертвовну смерть, воскресіння і надію на Його друге пришестя. Вечеря Господня — це спосіб благодаті, у якому Христос присутній Духом Святим. Усі запрошуються взяти участь у ній вірою в Христа й оновитися в житті, спасінні

та єдності як Церква. Усі повинні прийти з благоговінням, усвідомлюючи значення цього таїнства і цим звіщати смерть Господа, аж поки Він прийде. Тих, хто має віру в Христа й любов до святих, Христос запрошує до участі в Причасті якомога частіше.

(Вихід 12:1–14; Матвія 26:26–29; Марка 14:22–25; Луки 22:17–20; Івана 6:28–58; 1 Коринтян 10:14–21; 11:23–32)

XIV. Божественне зцілення

14. Ми віримо в біблійне вчення про божественне зцілення і закликаємо наш народ звершувати молитву віри за зцілення хворих. Ми також віримо, що Бог зцілює за допомогою засобів медицини.

(2 Царств 5:1–19, Псалми 103:1–5, Матвія 4:23–24, Матвія 9:18–35, Івана 4:46–54, Діяння 5:12–16, 9:32–42, 14:8–15, 1 Коринтян 12:4–11, 2 Коринтян 12:7–10, Якова 5:13–16)

XV. Друге пришествя Христа

15. Ми віримо, що наприкінці віку Господь Ісус Христос буде з'явлений як Господь усього. Він прийде

знову в славі та силі, щоб повною мірою установити царство Боже, яке Він проголосив і започаткував у Своєму житті та служінні. Так само, як Триєдиний Бог спочатку створив небо й землю, Бог оновить їх у новому творінні, де Він буде перебувати вічно зі Своїм викупленим народом. Ми, ті хто будуть живі в час Його приходу, не випередимо тих, що спочивають у Христі Ісусі; але, якщо ми перебуваємо в Ньому, ми будемо піднесені разом із воскреслими святими, щоб зустріти Господа в повітрі, щоб ми назавжди були з Господом. У той день Бог, який на хресті переміг усі сили зла, довершить Свої, сповнені любові, цілі відносно творіння. Більше не буде страждання, несправедливості або смерті, і Бог витре кожную сльозу.

(Повторення Закону 10:17; Ісая 11:1–9; 65:17–25; 66:22–23; Матвія 6:9–13, 24; 25:31–46; 28:18; Луки 4:18–21; Івана 14:1–3; Дії 1:9–11; 3:21; Римлян 8:18–22; 1 Коринтян 13:12–13; 15:24–25; 28; 2 Коринтян 5:17; Филип'ян 1:6; 2:5–11; 3:20–21; 1 Солунян 4:13–18; Тита 2:11–14; Євреїв 9:26–28; 2 Петра 3:3–15; Одкровення 1:7–8; 12:10–12; 21:1–8; 22:7–20)

XVI. Воскресіння, суд та ВІЧНІСТЬ

16. Ми віримо у воскресіння мертвих, у те, що тіла як праведних, так і неправедних воскреснуть і з'єднаються з їхніми душами— «і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду.»

16.1. Ми віримо в майбутній суд, на якому кожна людина постане перед Богом і буде судима за свої вчинки в цьому житті.

16.2. Ми віримо, що славне і вічне життя гарантоване всім, хто спасенно вірує в Ісуса Христа, Господа нашого, і слухняно слідує за Ним; а ті, хто остаточно не розкається будуть вічно страждати в пеклі.

(Буття 18:25; 1 Царств 2:10; Псалом 50:6; Ісаї 26:19; Даниїла 12:2-3; Матвія 25:31-46;
Марка 9:43-48; Луки 16:19-31; 20:27-38; Івана 3:16-18; 5:25-29; 11:21-27; Дії 17:30-31;
Римлян 2:1-16; 14:7-12; 1 Коринтян 15:12-58;
2 Коринтян 5:10; 2 Солунян 1:5-10;
Об'явлення 20:11-15; 22:1-15)